

ЦІЛИТЕЛЬ

Скільки дивного поруч. Ще раз про це подумалось, коли провів три години у товаристві цього старця-рівнянина, доктора нетрадиційної медицини, поета, різьбярка, художника, дизайнера Віктора Сірочука. Власне, Майстра на всі руки. Бо й майстерню у своєму вагончику він зробив таку, що не в кожному колгоспі колись була. А зараз і поготів. Пишу Майстра з великої букви, бо він не ремісник, а справді творець див і не лише з предметами, а й людськими душею та організмом.

Зустрілись ми з Віктором Кіндратовичем у нього на дачі в Новоставі. Хоч мають там дачі люди різного статку, обійстя Сірочукове відгукно відрізняється від інших. Бо він одухотворив усе, що є в нього на подвір'ї і в хатині. Навіть засохлі уже від віку чи буревіїв дерева змусив слухати людському оку, милуватися ними. Бо бачить він так, як не бачать інші.

Цей дар отримав, коли загинув син. Буквально наступного дня після цієї трагедії Віктор Кіндратович почав бачити багато речей, які раніше не бачив, і навіть людське тіло людей зсередини. Невдовзі поїхав до столиці і розповів про свій незвичний дар чиновникам від медицини. Ті лише покекували:

— Це — шизофренія. Вона минеться. Бачачи, що йому не вірять, вирішив піти до тих, хто займається не-

— А чи читав земні заповіді?
— Читав.
— Тоді на, читай ще заповіді Місяця.

Сірочук отримав найвищий ступінь цілителя. Проте його попередили, що читати літературу з Тибету може лише він, а не матір, не син, і ніхто інший. Цю літературу мають право читати лише помазанки Божі.

— Як же називається те, чим ви володієте?

— Су-джок терапія. "Су" означає кисть, а "джок" — стопа. Наші кисті і стопи — своєрідні проєкції людини: Кожна фаланга відповідає якійсь частині тіла. Нежить, приміром, можна вилікувати за одну хвилину, якщо натиснути на відповідну точку. Якщо ж не пройде — значить хвороба уже задана. А тому лікування треба продовжувати на стопі.

— Чи використовуєте ви трави, корені, рослини при лікуванні?

знайомим, як мій горіх, якого я називав любовно "Змія Горинич", хилився до мене, аж кора тріщала. Наступного ранку побачив, що мого горіха викопали. Шукали моторика, який нібито крутив його.

— Які поради даєте тим, хто хоче схуднути?

Відповім знову словами Ісуса Христа. Коли Його запитали, чим можна усмирити утробу жадібності, Син Всевишнього відповів: "Істи треба менше".

— Що ще слід пам'ятати про трави?

— Не всі вони допомагають одразу. Потрібне терпіння. Деяка трава допомагає на 40-й день. А дія індійського гриба очевидна лише після вживання ліків з нього протягом чотирьох місяців.

— Чи руйнує структуру тіла якась втручання у нього?

— Обов'язково. Прийшла до мене молода жінка і каже, що не може завагітніти. "Роздягайтесь, — кажу, — будемо оглядати". Вона роздягнулася, а я бачу булаву в пупку. Кажу їй, що це і є причиною її безпліддя, бо вона змінила меридиан тіла.

— Що треба робити, аби бути здоровим?

Як багато схожого у рисах обличчя Віктора Сірочука з Тим, Кого ми згадуємо у своїх молитвах: "Бо Ім'я Отця і Сина..."

на трійки і лише з фізкультури мав четверку і п'ятірку з української літератури. Вчився у Бабинській школі. Там його не зрозуміли, бо писав не по-дитячому серйозні вірші, а йому казали, що то не його. Але школу згадає із захопленням.

— Бо нас вчили такі вчителі, як Васильківський, Марія Куленко, Марія Плющ, сімейство Подмокових. Це були люди, які мали викладати за власними підручниками. Та нам не пощастило з іншою стороною — вони були настільки геніальні, що не вчили нас самих вчитися.

Будучи парубком здоровим, Віктор серйозно займався спортом. У

традиційною медициною. Ті внаштували справжній екзамен на рівні встановлення діагнозу і лікування. Віктор Сірочук ніколи не забуде того іспиту. Прийшов туди дідок років 80-ти і запитав, на що він хворіє.

— Очевидно було, — пригадує Віктор Кіндратович, — що у нього була хвороба Паркінсона. Але, щоб побачити решту, попросив знати китайський плащ, який був на екзаменаторові. На всі мої бачення він казав: "Може бути, може бути". А наступного дня мені видали диплом народного цілителя.

Потім був Тибет. Віктор Сірочук просив у тибетських лам, щоб призначили йому учителя. Однак подивившись на здібності українця, сказали, що учителя не треба, достатньо наставника. Його тільки запитали, чи вірить він у воскресіння Ісуса Христа. Сірочук сказав, що так.

— Все правильно, — відповів.

корені, рослини при лікуванні.

— Обов'язково. Особливо те, що збираю сам. Але треба ще знати проповіді. Я знаю сім. А всього їх 49. Вони зберігаються у Тибеті й сховані під багатьма замками. Мабуть, не настав ще час їх розсекретувати. Треба ще також знати, які трави для чого. Для прикладу, мати-й-мачуха призначена для лікування землі, а не тіла людського. Бо якщо поміряти радіаційний фон цієї рослини, то він буде зашкалювати.

— Скільки є трав, які можна застосовувати для лікування?

— Це запитання задали Ісусові Христу. Він відповів: "Стільки, скільки є днів для посту". Але то було дві тисячі років тому. Зараз їх більше. До всього живого треба ставитись як до рівні із собою. Прийшов у ліс — привітайся: "Доброго дня, лісе". І він уже прийме тебе як свого. Посадив кущ смородини — проси, щоб ріс і родив. Я демонстрував кільком

розуміти.

— Рух — це життя. Треба шість разів шодня спотіти від роботи.

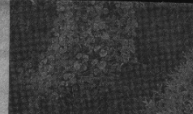
— Ми ще довго говорили з цим дивним, незвичайним чоловіком. Слухав би його день і ніч. Бо то такий колодязь знань, що з нього б черпати і черпати. А тому хочеться докопатися, звідки корені цілителя, творця.

Власне, неординарною людиною Сірочук був завжди. Він народився на місці, яке називалося Монастирське, між нинішніми Подольянами та Мнишинами Гоцанського району. Тепер сюди Віктор Кіндратович може прихити, щоб хіба що зронити сльозу, бо хіба що давно нема. Мати його також зналася на знахарстві. Як помирала, то збирала всіх шістьох дітей і продемонструвала, що може на відстані керувати діями людей. І тільки Віктору передалися деякі здібності. Сам же він зізнається, що малим любив поїсти. Вчився

1951 році 16-річним хлопчиком встановив рекорд України серед юніорів у метанні диска. Далі займався серйозно гірєю. Але у 1963 році внаслідок однієї необачної витівки ледь не позбувся ніг. Додали снаги сила духу і порада жінки з Осови Дубровицького району: "Повір Божий силі. Окрім неї і твого бажання нікто і ніщо біді не зарадить". Отоді й поряд з неймовірними вправами "вдарився" у тибетську духовно-цілительську медицину.

— Та час спробувати мого диво-силу, — каже Віктор Кіндратович, — наливає в мензурку собі, мені і ще двом моїм попутникам якоїсь корицево-медової рідини. Пояснює, що то за трави і корені в цьому напої, говорить про них як про живих істот.

— Ось алія. Цей корінь схожий на жіночу фігуру. Навіть має по п'ять фаланг на руках-коренях.

Цілитель одухотворив усе, що є в нього на подвір'ї.

Смакуємо. І, зласться, справді сила наливає тіло. А дід Віктор не перестав дивувати.

— Подивіться на хрест (руками обводять його). Взяв — віддай (вершина), отримавш більше (поперечина). Не віддаси — сповзеш (провів руками вниз).

Віктор Сірочук навчився віддавати. Він отримав від Всевишнього дар незвичний. І сповна віддає його людям.

Андрій БАБИНЕЦЬ

ЦІЛИТЕЛЬ

Знайомі називають його Будулаєм. Бо справді схожий на того кіношного героя: доброго, справедливого, стійкого і незручного для багатьох. У свої 74 як дуб-велет – непохитний, а рухливий, як сонячний пес. І красивий, як Бог. Це перше враження. А воно, як правило, не підводить. Він єдиний на теренах Рівненщини володар багатьох дипломів Міжнародної асоціації нетрадиційних методів лікування. В його майстерні висить копія картини одного талановитого художника "Ісус Христос". Як багато схожого у рисах обличчя цього чоловіка з Тим, Кого ми згадуємо у своїх молитвах "Во ім'я Отця і Сина...". Ні, наш герой не святий. Але за своє життя випікував стількох, що не один вдячний йому.

◆ Намотайте на вус

Коли у вас ПОВОЖНИЙ ВІК...

Віктор Сіручук – людина на Рівненщині відома як майстер народної творчості, цілитель, удостоєний дванадцяти дипломів Міжнародної асоціації цілительства. Має авторські свідоцтва винахідника, є автором шести тренажерів для лікування. Його винахід – плуг для обробки ґрунту без допоміжної тяги здобув Міжнародний патент. Автор книги "Сорок заповідей цілительства" та збірки поезій "Краплиночка роси".

Радість від життя у 70-літньої важкохворої людини?

ВІЛЬНЕ СЛОВО

Рік тому інтерв'ю з Віктором Сіручком ми друкували в нашій газеті. Але Віктор Кіндратович, не озирнувшись на свій вік (народився 12 лютого 1935 року в селі Мнишин Гошанського району), завжди залишався цікавим співрозмовником, до поради якого варто прислухатися, тож наводимо ще одну розмову з ним.

– Універсальних рецептів здоров'я для конкретної людини не існує. І все ж: як людині в літах залишатися у доброму здоров'ї?

– Багато хто вважає, що головне для доброго здоров'я – стан внутрішніх органів. Але велике значення має так званий емоційний фон. Я глибоко переконаний, що одна із складових доброго здоров'я у будь-якому віці – це здатність радіти. Радити своїй професії, своїй роботі, своєму щоквилинному існуванню на цій землі, своєму життю взагалі. Треба завжди намагатися бути добрим до своїх близьких, до всіх людей, які тебе оточують.

З віком ці відчуття не повинні зсезати. В одному із своїх віршів я написав: "Бо ми живемо – доки любов жива". Від Бога ми приречені творити добро своєму родству, своєму оточенню. Нас оточує багато зла, хоча часто ми цьому не надаємо зна-

чення. А це зло, між тим, невидиме і "кладає нас на лопатки". Ось, буває, зайдеш на базар, а там тебе так брутално обляють! Дрбниці? Ні, бо виходиш з того базару вже іншою людиною. А погано стало обом: і тому, хто вас обляв, і вам, хто одержав значну порцію негативної енергії. А трапляється і таке, що люди, за природою своєю ліки, видаючи і себе що ліку енергією, "заряджаються" вами.

– Як ви прийшли до таких узагальнень?

– Свого часу я взяв у руки батькові записники. На жаль, бажання пізнати життєву сутність своїх батьків приходить до нас після того, як їх не стає. Я був вражений, коли в батькових записках натрапив на слова Шекспіра. Суть їх така: "Колі гроші починити попередку веза, то людина за ними буде тягнутися волочушкою. Людини не стає". Я навіть не чекав, що батько, виявившись, знав англійську. Думаю, неспроста він вилісав фразу, обізвавши її червоним олівцем: "Розумна людина, коли старіє, набирається розуму, а дурень удоконалюється у своєму безумстві". Погодьтеся, мудрі слова.

– Ось ви говорите як духовний наставник: треба любити, треба бути життєрадісним. Як

його на сирій воді. Такий напій був дуже корисним, адже вода кип'ячена, як би це жаливо не звучало – одна із складових смерті.

– Відомо, що життєві сили ми значною мірою поповнюємо через харчування. Яких критеріїв тут мають дотримуватися літні люди?

– Переконаний, що нам в першу чергу потрібна кисла їжа, особливо та, що містить вітаміни С. Справжнім джерелом його є квашена капуста. Будете здоровими, якщо вживатимете цей продукт у день по одній склянці (якщо ви людина здорова) і по дві – коли хворі. Важливо, в якій тарі зберігається капуста. Ідеально – в дерев'яних бочках. Для здоров'я надзвичайно важливо пити рослинні капусти. Я особисто знаю одну жінку, яка повила мені незвичайну історію: Коли померла її матір, то перед смертю мовила: "Донко, хочеш дово жити – не забувай кожен день випивати пікрукки капустиного розсолу". Ця жінка неухильно дотримувалась материнського заповіту. Мати її померла у 109 років. Її зараз 114, вона живе в Опельську, в радіаційній зоні. Діти її побудували новий будинок, насталили в ньому ілюмінатний паркет, оббили стіни гіпсокартоном... Коли матір перейшла в цей будинок, одразу стала хворіти. Жінка одразу зрозуміла, звідкіль з'явилися її проблеми. Що вона робить? Виміряла паркетну підлогу, наніслють у хату жовтої глини, трамбує її, наводять "архітектуру" типової української мазани. Хвиленьку босими ногами перед сном вона стояла у холодній воді. На її ліжку відсутні всієї сплини, а матрац, на якому спить, набитий солом'яно. Спить голою, кривляється пуховою периною. Але ноги мають обов'язково знаходитися поза периною. Вона весь час п'є отой капустиний розсол. І виглядає чудово. Я попросив її показати бочку, в якій зберігається капуста. Коли зайшов у льох, був вражений – бочка ця була, мабуть, кілограмів під 400. Питаю: «Ви що капусту за рік з'їдаєте?» «Ще й не вистачає», – каже вона. – «Ілька відер завжди бракує».

– Фізичні страждання ми все-таки можемо полегшити своїми емоційним настроєм, і це не варує особливих зусиль. Ми повинні зранку встати, незалежно від того, займається хто зарядкою чи приймає водні процедури, і сказати самому собі: я – найгарніший (чи найгарніша) на цьому світі, в мене нічого не болить. Зараз я піду не просто на роботу, я піду по всесвітню Господню благодаті, по шляху щілення, спасіння. Оце треба намагатися в собі вогливити. Саме такими думками ви... розтягуєте свій хребет, дозволяєте потрапити в нього мікро- та макроелементам. Це дуже важливо для здоров'я, бо ж людина пересувається на двох ногах, тому в неї постійно навантажений хребет.

Проблеми нашого організму від того, що ми відмовляємось від вживання сирій води, її смо всіляку непотріб у пластиківих пляшках. Часто читаю в газетках: сирю воду не можна пити, вона погана. Сира вода забруднена – так. Але я кажу про сирю воду чисту, живу, а вона є в джерелах, у багатьох колодязях. Так-от, якщо хочете зранку випити корисного чаю, то звечора почніть настоювати

Далі буде.